

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΖ' (ΕΣΑΜΗΝΟ Β')

Σάββατο Ἀθήνα, 18 Ἰουλίου 1920

ΑΡΙΘ. 693

ΠΕΡ ΕΚΘΜΕΝΑ

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ: Στὸ γόρσιμα τῆς οἰμας.
ΠΗΡΟΣ Δ. ΤΡΓΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ἡ Δραματιζή τοῦ
«Ἑλληνικοῦ Ὁδείου».
Π. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ: Ὁ μετανάστις. (Συ-
νέχεια).
ΜΙΧ. ΘΕΡΒΑΝΤΗΣ - Κ. ΚΗΡΘΙΟΣ: Ὁ Δὸν Κι-
χότις (συνέχεια)
Ο "ΝΟΥΜΑΣ,": Φαινόμενα καὶ πράγματα.

Κ. ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ: Ὁ «Ἐμφυλιότης».
Μ. ΦΙΛΗΝΤΗΣ: Ὁρθογραφικά: Ταξίδι.
Α. ΠΑΠΑΓΓΛΑΡΗΣ: Οἱ γνώμες καὶ οἱ ἀνορθο-
γραφίες τοῦ κυρίου Καθηγητῆ.
ΛΠΟ ΒΑΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΑΟΜΑΔΑ: Ἐνὴ φιλολογία.
— Νέα βιβλία. — Περιοδικά. — Χωρὶς
γραμματόσημο.

ΣΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΡΙΜΑΣ

ΔΕ ΜΟΥ ΤΟ ΛΕΣ

Ζῶ τὴ χαρὰ τῆς συντροφιάς σου...
Ὡ τὶ τραγοῦδι ὅσα μοῦ λές!
Στὸ γέλιο ἀνοίγεται ἡ καρδιά σου.
Πετοῦν οἱ ἐλπίδες μου τρελές.

Κ' ἐνῶ μ' ἀφίνεις, ν' ἀρμενίζω
στ' ὄνειρο ποῦ μονάχη πλές,
ἐκεῖνο ποῦ ποθῶ κ' ἐλπίζω
δὲ μοῦ τὸ λές, δὲ μοῦ τὸ λές...

Σέ χάνω. Μάταια σὲ γυρεύω.
Κι ἂν ὅσα μοῦ πες σ' ἄλλους λές —
μὰ κάποτε ἄσφαλτα μαντεύω
τὸ βράδι ἀργά γιὰ μὲ νὰ κλαῖς.

ΠΡΩΤΗ ΧΑΡΑ

Μικρὴ, μαυροντυμένη,
παιδί τῆς συφορᾶς,
στην ὄψη σου γραμμένη
ἡ ἐλπίδα μιάς χαρᾶς.

Σ' ὄλο τὸν κόσμο ξένη
στὴ μοῖρα μοναχὴ,
ἄλλο δὲ σοῦ ἀπομένει
παρὰ ἡ θεομὴ ψυχῆ.

Καὶ τώρα ποῦ βλασταίνει
ἐντὸς σου νέος ρυθμός,
καὶ τὴ ζωὴ σου εὐφραίνει
πρωτότρεμος παλμός,

μικρούλα, σπαραγμένη
σὲ πόνο ἢ συφορὰ,
σὰ δάκρυ — ἄχ, ἀνεβαίνει
στὰ μάτια σου ἡ χαρὰ.

Σ' ΑΓΑΠΩ ΓΙΑΤΙ

Τόσο σ' ἀγαπῶ,
πού, χαρὰ μου ἢ λύπη,
δὲν μπορῶ νὰ πῶ
τί ἀπὸ σένα λείπει.

Κρύβω τὴν ἀγνή
πλάϊ σου ταραχὴ μου,
δάκρυ στὴ στεγνὴ
στάζοντας ψυχὴ μου.

Σ' ἀγαπῶ γιατί,
— φῶς τὸ καρδιοχτύπι —
τεχνητὴ ἀρετὴ,
ἀπὸ σένα λείπει.

ΕΛΛΗ

Τῆς χαρᾶς μου τὸ μέλι
στὸ κορμί σου, κηφέλη
τοῦ φιλιού, θ' ἀπιθώσω...
Τάχα ἡ μοῖρα τὸ θέλει;
Μοῦ γλιστρᾶς σὰν τὸ χέλι
καὶ δὲ φεύγεις ὡστόσο.

Μὰ τῆς θλίψης τὸ μέλι
στὸ πικρὸ σου ἀνδογέλι
θὰ τρυγήσω... Ἐκεῖ πάνω
— ἄχ! ἀλλ' ἂν τι μοῦ μέλλει —
τῆς ἀγάπης κουρέλι
γιὰ νὰ ζήσω, ἄς πεδιάνω.

ΚΙ ΟΜΩΣ ΓΙΝΟΜΑΙ ΠΑΙΔΙ

Ἐχω τόσο δυνατὸ
στὴν ψυχὴ τὸ θέλω,
ποῦ στὸ χέρι μου κρατῶ
φατεινὸ τὸ μέλλο.